

Mézeskalács

• 69. évfolyam

• 2021. március

• Ára 50 dinár

Kedves Gyerekek!

Sok szép alkotás érkezett hozzánk! Úgy tűnik, sikeresen elúztuk a telet, és kezdődhet a tavasz!

A Mézeskalács márciusi számában ezért a tavasz közeledtét hirdetjük, verssel, dallal, mesével. A kikelet első hírnökeit, a korai virágokat, a fák és a bokrok éledését veszik szemügyre az erdő lakói. De a robotok különleges világáról is hírt adunk, rajzok és versek által.

Alkotásaitok főként a 18. és 19. valamint a 34. és 36. oldalon láthatók. Nagy örömmel gyűjtö-

getjük továbbra is a különleges munkákat. Tehát ezután is várjuk rajzaitokat és írásaitokat! Legkésőbb március 19-éig küldjétek el a szerkesztőségünk címére, vagy a mezes@magyarszo.rs e-mail-címre. Készülhetünk hát a következő ünnepre, a húsvétra!

Mézes Marcipán, a mókus

Rajzpályázat:

- Húsvétváró
- Kertész leszek

Szárnybontogató:

- Csalimese
- Tavaszi vers

Címdal: Vörös Bence, Pitypang óvoda, Zenta

A Mézeskalács megjelenését támogatta:

CIP – A készülő kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára, Újvidék (Novi Sad)

Vajdaság
Autonóm
Tartomány

Magyar
Nemzeti
Tanács

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

Nemzeti Kulturális
Alap

MÉZESKALÁCS ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító: **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja: a Magyar Szó Lapkiadó Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ Igazgató: **Ökrész Rozália** ■ Főszerkesztő: **Varjú Márta** ■ Felelős szerkesztő: **Török Erna** ■ Lektor: **Töröcsik Rozália** ■ Grafikai szerkesztő: **Újházi Kornél** ■ Leveleiteket a következő címre küldhetitek: **Mézeskalács, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1. Elérhetőség – telefon:** 021/456-624, **honlap:** www.jopajitas.com, **e-mail:** mezes@magyarszo.rs ■ Kéziratokat és rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. ■ Terjeszti a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya: 021/557-304 ■ e-mail: plasm@magyarszo.rs ■ Készült a Magyar Szó Lapkiadó Kft. nyomdájában ■ Előfizetés egy évre 500 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

Celva Ramóna, 4. osztály, Petőfi Sándor iskola, Nosza

Pap József

Bolondozva

Incelgünk
a Nappal
szertelen
szavakkal.
Így kérjük:
Napocska,
süssél a
hasunkra!

Szűcs Imre

Áradás

Árad a víz, árad,
Messzeségre ront,
Tördeli a fákat,
Gátakat is bont,
De ha visszahátrál,
Eloszlik a gond,
Fénylő fűsapkát tesz
Fejére a domb.

Hol a farkad, csacsikám?

A csomagolópapírból vágjátok ki a csacsiformát, és erősítsétek fel egy sima felületre. Sörényét színes kreppszalagokból ragasszátok. Készítsetek annyi, különböző színű csacsifarkat, ahányan játszani fogtok, és szúrjatok mindegyikbe egy-egy műanyag fejű rajkszöveget. Kiszámo-lókkal állapítsátok meg, ki kezdi a játékot. Kössétek be a szemét, forgassátok meg a tengelye körül néhányszor.

Feladata: találjon el a csacsihoz, és tűz-ze fel a farkat a szerinte megfelelő helyre. Ezután következnek a többiek. Az lesz a nyertes, aki legjobban eltalálja a csacsi farkának igazi helyét.

Kellékek:

- csomagolópapír,
- színes papírcsíkok,
- krepp-papírszalagok,
- olló,
- ragasztó,
- annyi rajkszög, ahányan játszani szeretnétek.

Némajáték

Játsszátok el a következő mondatokat némán, hogy társatok kitalálja:

- Hívd a pajtásodat labdázni!
- Kérj tőle segítséget egy pad felemeléséhez!
- Kérdezd meg, hol lakik!
- Állítsatok össze újabb feladatokat!

Kiszámoló

Tüsz Pál, Szabó Pál,
hücski, pricski innét Pál!
Egyede-begyede, cekete bé,
ábri-fábri, dominé,
hókusz-pókusz, pimperlódusz,
aja-vaja, bum!

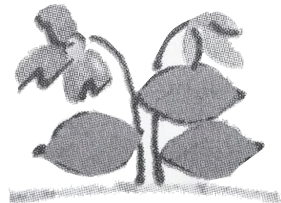
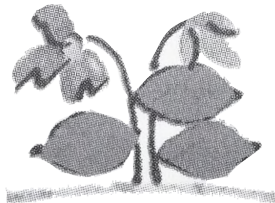
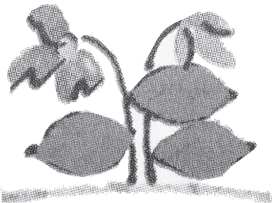
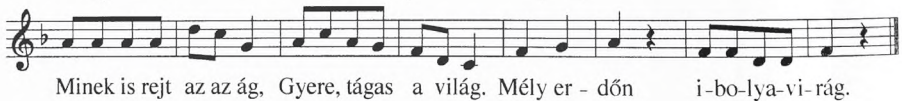
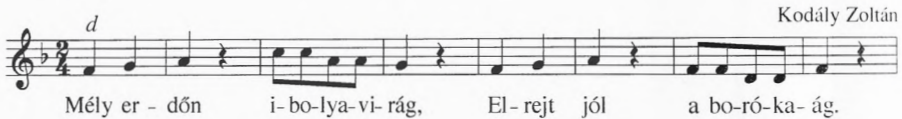

Mély erdőn ibolyavirág

Mély erdőn ibolyavirág,
elrejt jól a borókaág.
Minek is rejt az az ág,
gyere, tágas a világ.
Mély erdőn ibolyavirág.

Lombos fán fütyül a rigó,
Narfényben dalolni de jó.
Dalolj vígan, te rigó,
Télen, nyáron az a jó.
Lombos fán fütyül a rigó.

Az okos anya

(Népmese)

Egyszer volt egy szegény cigány asszony. Télen elment a városba seprűt árulni. Volt két kisgyermek, nem hagyhatta szegényeket a putriban, ezért magával vitte őket. Eladta a seprűt, és ment hazafelé. Hát, a hólepte mezőn egy farkas iramodik neki. Mondta az asszony a gyermekeknek: „Most aztán kiáltsatok, ahogy csak bírtok: Farkashúst! Farkashúst!” És a gyermekek torkuk szakadtából kiáltották: „Farkashúst! Farkashúst!” Meghallotta a farkas, megállott, és kérdezte az asszonyt: „Mit kiáltanak a purdék?” Felelte a cigány asszony: „Azt mondják, hogy „farkashúst”, mert a farkas húsát nagyon szeretik. Látnod, milyen erősen kell tartanom őket, ha el nem futsz, rögtön széttépnek téged!” A gyermekek mind kiabáltak: „Farkashúst! Farkashúst!” Megijedt erre a farkas és elszaladt. Találkozott egy fáradt rókával. A róka megszólította: „Hová sietsz, farkas koma?” A farkas megállott és elbeszélte a róka komának, hogy találkozott egy cigány asszonnyal, akinek a két gyermeke mindig csak azt kiáltotta: „Farkashúst!

Farkashúst!”, s ha az asszony nem tartotta volna vissza őket, széttépték és megették volna. A róka kikacagta a farkast, és így szólt: „Mégiscsak ostoba golyhó vagy te, farkas koma, hogy a kisgyermek is megszalajtanak téged. Én fáradt vagyok, s nem térhetek vissza veled. De tudod mit? Ezzel a kötéllel köss engem a hátadra, hogy le ne bukjam, és aztán fuss vissza, ahogy csak tudsz. Majd utolérjük az asszonyt a két purdéval, aztán szépen felfaljuk mindegyiket.

Hátára kötötte tehát a farkas a rókát, és az asszony után szaladt. Amint az asszony meglátta őket, odakiáltott: „Mégiscsak lusta fickó vagy te, róka! Három farkast ígértél nekem, s most csak egyet hozol! Mit egyenek éhes rajkóim ezen a silány farkason?” Meghallotta ezt a farkas, hátat fordított és rohant lélekszakadva. A róka lecsúszott a farkas hátáról, nem bírta eloldani a kötelet, és szétzúzódott a köveken. A farkas pedig futott, futott vak-tában, belebukott egy mély gödörbe, és kitérte a nyakát.

Ajándék anyukámnak
Bóvíz Noémi, 2. osztály,
Thurzó Lajos iskola, Zenta

Ajándék anyukámnak
Božić Sofija, 2. osztály,
Thurzó Lajos iskola, Zenta

Ajándék anyukámnak
Király Adrienn, péterrévei óvodás

Ajándék anyukámnak
Tóth Emma, péterrévei óvodás

Laima és a két anya

(Lett népmese)

Egyszer egy asszony szénát gyűjtött a réten. Sürgős munka volt, ezért a kisgyereket letette a rét közepén egy kendőbe csavarva, hogy ott csendben legyen és aludjon. Megcsókolta, és elstietett szénát gereblyézni. Hirtelen megeredt az eső, az anya megijedt, hogy a gyerekek baja esik, futott a rét közepére. Hát ahogy odért, mit látott? Égerfaliget nőtt a rét közepén, és a gyerek békésen alszik. Az égerfára akasztotta valaki a kendővel együtt, ott ringott csendesen, mint valami bölcsőben, és mosolygott édesen.

A bölcsőt egy világos ruhába öltöztetett női alak ringatta, Laima volt, a jó anyákat mindig megsegítő istennő.

– Köszönöm, hogy vigyáztál a gyermekemre, amíg dolgoztam.

Laima szelíden mosolygott, és mert az anyja szorgos volt és alázatos az istenekkel, szerencseajándékot adott a gyerekeknek: egy ládikót, telis-tele kincsekkel. A gyerek és az anyja attól kezdve boldogan éltek, soha többet nem nélkülöztek. Aki nem hiszi, járjon utána, hátha találkozik Laimával.

Dragan Lukić

Nem találták

A zsúfolt trolibuszon egy mama
elvesztette kisfiát.

Mindenki kutatta –
hátha az ablakhoz került,
mindenki kereste –
hátha a kormányhoz ült,
mindenki lehajolt –
hátha egy szék alatt csücsül.

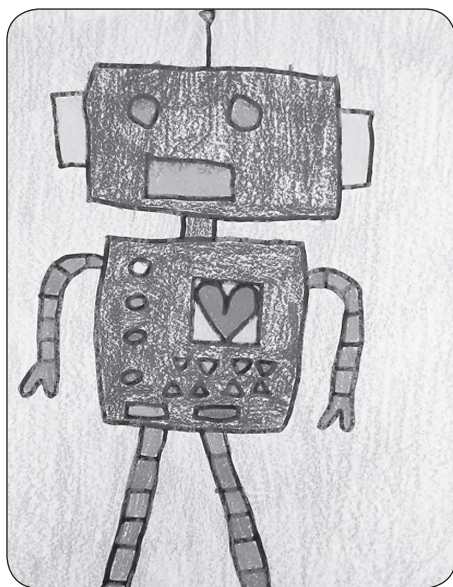
Megnézték, hátha
a kalauz táskájában alszik.

Keresték egy bácsi
kalapja alatt is.

A szolgálatos rendőrt
kérdte meg végre.

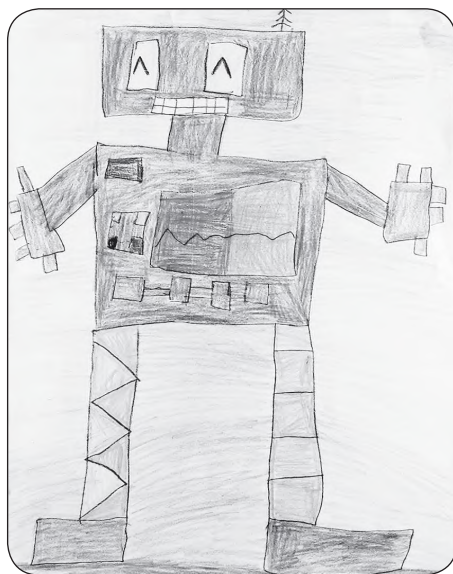
Nem találták mégse,
mert a kisfiú
ott csücsült egy széken,
s hogy el se tűnt,
az senkinek
nem jutott eszébe.

Fehér Ferenc ford.

Robot

**Bővíz Noémi, 2. osztály,
Thurzó Lajos iskola, Zenta**

Robot

**Pósa Dávid, 2. osztály,
Thurzó Lajos iskola, Zenta**

A három pösze

(Magyar népmese)

Egy asszonymnak volt három lánya, egyik formásabb, csinosabb, mint a másik, de mégse akadt kérőjük, mert mint a három pösze volt, csúnyán, hibásan beszélt. Míg nem egyszer idegen faluból való legény állított be hozzájuk, és mindjárt azt kérdezte az asszonytól, van-e eladó lány a háznál.

– Van három is – felelte az –, jóra való legénynek odaadom, amelyiket választja.

Leültette a legényt, feltette a tűzhelyre a fazekat meg a nagy lábos tejet, azután beszaladt a szobába. Szólt a lányainak, hogy csinosítsák ki magukat, ügyesen forgolódjanak a vendég körül, de egy árva szó nem sok, annyit se szóljanak. Tegyenek úgy, mintha szégyenlősek volnának, idegen férfi előtt nem mernék kinyitni a szájukat. A lányok úgy tettek. Nem szóltak

semmit, csak mosolyogtak, ügyesen forgolódtak a legény körül, aki azt se tudta, hová legyen zavarában, boldogságában, hogy három ilyen szép lány közül választhat. Az öregasszony beszélt ötük helyett, csak úgy dőlt belőle a szó, és mikor látta, hogy a legénynek tetszenek a lányai, a szíve majd kiugrott, és örömeiben minden egyébről megfeledkezett. Egyszer csak látja a legkisebb lány, hogy fut a tej. Felugrik, és ijedten kiáltja:

– Put a té! Put a té, édöszanám!

Mire a középső rászól, szigorú hangon:

– Ne főlj, te, nem fabad főlni!

A legöregebb meg büszkélkedik:

– Látod, én ed tót te tólok!

A kérő kimeredt szemmel bámult rájuk egy percig, aztán fogta a kalapját és elment, a kávé sem várta meg.

Kőszegi Dávid, 2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Tavaszi mese

Ha Meseország mezsgyéjén átlépünk, és még kettőt előre, elérkeztünk a meseerdőbe. Ebben a meseerdőben él a sok kis tündérral és törpével együtt két kis manó: Apróka és Pirinkó. A tavasz kezdetén ennek a két kis manónak a feladata, hogy újjáfessék a bogarak és a lepkék ruháit: Apróka a festéket kezeli és rakja színenként Pirinkó keze alá, aki nagyon ügyesen fest kis ecsetjével. Egyik nap, amikor Pirinkó éppen befejezte a lepkék sokszínű, szép rajzú szárnyainak festését, odarepült hozzá egy kis bogárka.

– Katicabogárnak hívnak engem, de te lefelejtetted rólam fekete pettyeimet, hogy is repülhetnék pettyeim nélkül a társaim után! – mondta nagyon, nagyon szomorúan.

– Sohase búsulj, pettyeid megfestése a legkönnyebb feladatok közé tartozik – válaszolta vidáman Pirinkó, és rögtön szólt Aprókának, hogy hozza gyorsan a fekete festéket. Apróka szomorúan jelentette, hogy bizony egy parányi fekete festék sem maradt a tálacszában, fehér festékből viszont sok maradt még. Tanakodni kezdtek, kitől lehetne fekete festéket kérni.

– Talán legjobb lenne megkérni a füstifecske – javasolta Apróka –, ő a kéményből könnyen tud hozni egy kis fekete kormot, és abból fekete festéket tudnánk készíteni.

A füstifecske azonban csak a fejét rázta, és azt mondta, hogy bizony nem len-

nének tartósak azok a pettyek, amelyeket koromból készült festékekkel festenek a kis katicabogár hátára.

– De talán a fekete rigó tudna segíteni – rigóanyó ugyanis örömmel újságolta nekem, hogy most festette újra ruháját, és annyi festéke maradt, hogy még a jövő tavaszra is lesz belőle egy új ruhára való – mondta felcsillanó szemmel a füstifecske.

Apróka és Pirinkó is azon nyomban felkeresték rigóanyót. Rigóanyó rögtön felajánlotta a megmaradt festéket. Igen ám, de hiába kereste, a festékes bögre nem volt sehol.

– Most jut csak eszembe – csapott szárnyával a fejére rigóanyó –, tegnap

Sofró Lejla, 3. osztály,
Samu Mihály iskola, Péterréve

itt járt nálam Szarka úrfi, panaszkodott, hogy milyen kopott a ruhája, és a meseerdő tavaszi ünnepségén új fekete ruhában szeretne megjelenni. Megsajnáltam, és neki adtam a festéket – mondta szégyenkezve.

Apróka és Pirinkó tanácstalanok voltak, jól tudták ugyanis, hogy Szarka úrfi től igen nehéz lesz festéket kapni.

– Gyere, hazamegyünk, majd csak kitálalunk otthon valamit – mondta Apróka.

– Nekem már van is egy jó ötletem – válaszolta Pirinkó.

Mikor hazaértek, Pirinkó rögtön neki látott, és készített egy szép meghívót a tavaszi ünnepségre. Aprókát pedig megkérte, hogy hozza a fehér festékkel telt tálcskát magával, s elindultak Szarka úrfihoz. Szarka úrfi már ott billegtetette magát a lakása előtt egy faágon, és kimondhatatlanul örült a meghívónak.

**Sörös Bence, 3. osztály,
Samu Mihály iskola, Péterréve**

– Jaj, de jó! – mondta –, már úgyis készülök az ünnepségre, a ruhámat is most akartam éppen újjáfesteni.

– Nem segíthetnénk mi is neked? – tette fel a kérdést Pirinkó –, nekünk úgyis a festés a mesterségünk!

– Dehogynem – válaszolta boldogan –, s már hozta is a rigóanyótól kapott festékes bögrét.

Pirinkó óvatosan megkérdezte tőle, nem adna-e a fekete festékből egy keveset.

– Hogy is adhatnék belőle, hisz ez a festék az én ruhámra sem igen elegendő! – válaszolta felháborodva Szarka úrfi.

– De így nagyon egyhangú lesz a ruhád, ha csak feketére festjük – mondta Pirinkó –, és kis ecsetjével már hozzá is kezdett a festéshez.

– Nézd csak, ebből a szép fehér festékből milyen szép mellényt tudnánk neked festeni – mutatta a fehér festéket Apróka.

– Jaj, de jó ötlet – mondta felcsillanó szemmel Szarka úrfi.

– Ha még a vállaimra is jutna egy szalagra való abból a fehér festékből, akkor ami megmarad a fekete festékből, az legyen a tiétek.

Apróka és Pirinkó teljesítették Szarka úrfi kívánságát, utána boldogan vitték haza a megmaradt fekete festéket. Pirinkó szépen megfestette a kis katicabogár pettyeit, aki most már boldogan repült társai után. Szarka úrfi pedig nagyon büszkén viselte fehér mellényét és vállszalagját a tavaszi ünnepségen, és úgy megszerette ezt a viseletet, hogy azóta is így hordja.

A szófogadó fiú és a három zsák

Egy fiatalember, akinek apja meghalt, anyjával élt kettesben. Nagyon szegények voltak, az anyja ráadásul öreg is. Azon éltek, amit a fiú puskájával elejtett. Egy szép nap a fiú fogta a puskát és elment a bozótosba vadászni. De hiába leste a vadat, egy sem akadt a puská végére. Leült hát egy nagy fa alá, és búnak adta a fejét. Úgy fájt a szíve az anyjáért, hogy a könnye is eleredt. Ekkor a fa tetejéről megszólalt valaki:

– Fiam, miért sírsz?

– Szegény anyám miatt sírok!
– felelte – Nincs már betevő falatja sem, és nekem sincs se kölesem, se pénzem, hogy enni adhassak neki. Azon élünk, amit a puskámmal elejtek, de ma nem került semmi!

– Ha tetszik – szólt a hang – adok valamit, ami segít, hogy anyád is, te is jól lakjatok. Csak jól viseld gondját, s akkor meglesz mindened, amit szemed-szád, kíván!

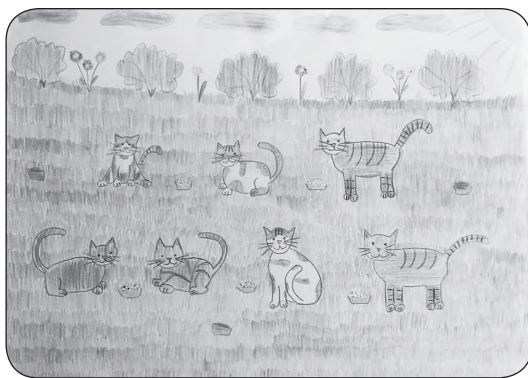
– És mi volna az, amit nekem szántál? – kérdezte a fiú.

– Van ezen a fán három zsák. A nevük: Valami, Köles és Senki. Mondd meg, melyiket akard, s az a tiéd lesz.

– Értelek. De hadd menjek előbb haza, hadd kérjek tanácsot az anyámtól. Amit ő tanácsol, azt fogom tenni, mert mindig az ő tanácsa szerint cselekszem.

Azzal a fiú hazament.

– Nem találtam semmi ennivalót – szólt az anyjához –, ezen búsulva egy nagy fa alá telepedtem. Akkor egy hang a fáról megkérdezte, miért sírok. Azt feleltem: anyámat szánom, mert nem tudok neki enni adni, azért sírok. A hang ekkor azt

Macskaím

**Lapis Ágnes, 2. osztály,
Sever Đurkić iskola, Óbecse**

mondta, van a fán három zsák, s amelyiket választom, nekem adja, s ha vigyázok rá, az gazdaggá tesz. A nevük: Valami, Köles és Senki. Azért jöttem, hogy tanácsot kérjek. Amelyiket te mondd, azt fogom választani.

– Válaszd azt, aminek a neve Valami!

– De akkor nem lesz mit ennünk! – értetlenkedett a fiú.

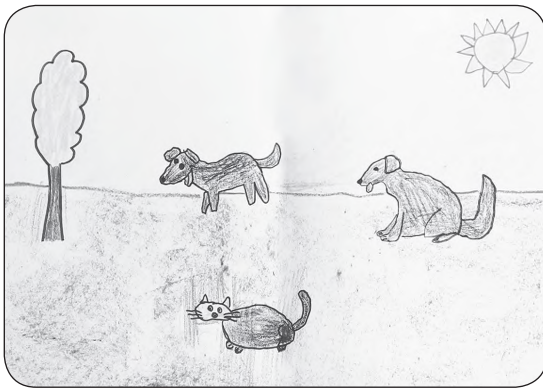
– Mondtam, mit válassz. Valamit fiam, valamit.

A fiatalember visszament a bozótosba, és leült a fa alá.

– Anyám azt mondta, válasszam a Valamit. Add hát nekem a Valamit, hadd vigyem haza.

Egy zsák hullott le a fáról, és a hang ezt mondta:

– Vidd hát ezt a zsákot, ez a valami.

Kutyám, macskám

Bede Bertalan, 2. osztály,

Nikola Đurković iskola, Bácsfeketehegy

A fiatalember hazavitte a zsákot, és kérte az anyját: ő már megtette, amit kért, most már mondja meg, hogyan lesz mit enniük. Az anyja azt kérte, akassza fel a tetőereszre a zsákot, majd reggel meglátják, mi lesz vele. Reggel a fiú kiment megnézni a zsákját, és látja ám, hogy mind a három zsák ott lóg az ereszen. Felkiáltott:

– Édesanyám! Hihetetlen dolog történt! Én egy zsákot akasztottam fel, és most itt lóg mind a három!

– Mondtam már neked, fiam, hogy az anya mindig utánad jön, ha elveszed a gyermekeit, a gyerekek követnek, ha elveszed az anyjukat. Valami az anyjuk, a két másik meg a gyermekei, akik eljöttek megkeresni az anyjukat. Úgy történt minden, ahogy mondtam. Ha mindig úgy teszel, ahogy hallod tőlem, meglátod, minden jóra fordul.

A fiú munkához látott, elvetette a kölest, gazdag termést takarított be, és lett elég pénze, hogy megházasodjék. Lett aztán sok gyermeke is. Akinek türelme van, megszerezhet mindent, mert a türelem megszerez mindent.

Visszateszem a mesét oda, ahol leltem.

Népszokások

Március 12. – Gergely napja

Régen ezen a napon az iskolás gyerekek csapatostul sorra járták a házakat, adományt gyűjtöttek, és iskolába hívogatták az iskoláskorú gyerekeket. Csúcsos papírsüveget és fakardot viseltek, közben énekeltek a *Szent Gergely doktornak, híres tanítónknak... vagy Régi szokás szerint, menjünk Isten szerint iskolába...* kezdetű éneket. Az adományokat (lencse, bab, borsó, tojás, kolbász, szalonna, zsír) a tanítónak gyűjtötték, ez hozzátartozott a fizetéséhez. A tanító ebből megvendégelte a diákokat.

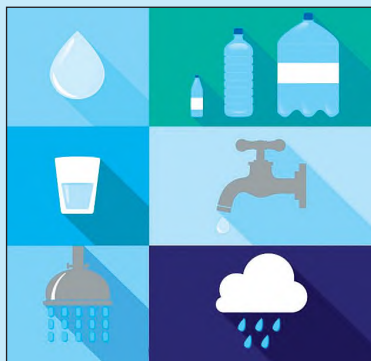
Március 15. – a magyar forradalom és szabadságharc napja

Talpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk, vagy szabadok?
Ez a kérdés, válasszatok! –
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!
(Petőfi Sándor: Nemzeti dal)

Március 22. – az ivóvíz napja

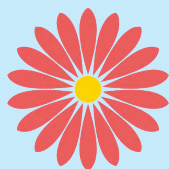
A Föld felszínének nagy részét óceánok borítják, ezenkívül vannak tavak, folyók és patakok. Van víz a föld alatt is. Az élet a Földön, a legkisebb bogártól a legnagyobb bálnáig, a víztől függ.

A víz érték. De sokhelyütt a vizek elszennyeződtek. Szemét, mérgező anyagok, ártalmas folyadékok szennyezik őket. Meg kell mentenünk, tisztán kell tartanunk a vizeket, hogy az emberek és az állatok mindig egészséges, tiszta vizet ihaszanak. Hogy a halaknak és más vízi élőlényeknek legyen otthonuk.

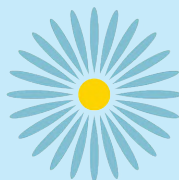
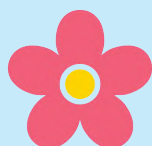
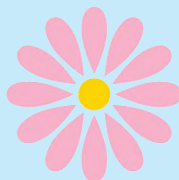

Kányádi Sándor

Márciusi versike

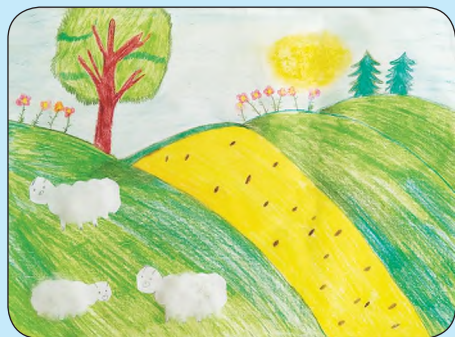
Tavaszt csörög a szarka, tavaszt.
Zöldülni kezd a barna haraszt.
Zsendülni kezd a zsenge határ.
Erőre kap a gyöngye bogár.
Szelídülnek az ordas szelek.
Barkákat hány a bokros berek.
Bukfencet vet a játszi patak.
Már csak a hegyen látni havat.

**Kabók Vivien, 1. osztály,
Gligorije Popov iskola, Kisorosz**

**Görög Ivor, 1. osztály,
Đuro Salaj iskola, Szabadka**

**Varga Dorisz, 3. osztály,
Jovan Mikić iskola, Szabadka**

**Bóban Csenge, 2. osztály,
Sever Đurkić iskola, Óbecse**

Szárnybontogató

Dani segített

Csicseri Elemér a vékony jégre tévedt, és a jég beszakadt alatta.

Kacori Dani a társaival egy hosszú karó segítségével kimentette Csi-cserit a jéghideg vízből.

**Nádi Teodóra, 2. osztály,
Nikola Đurković iskola,
Bácsfeketehegy**

Elemér póruljárt

Történetünk főhőse Csicseri Elemér. Életében először látogatott a jégre. Ügyesen és bátran korcsolyázott. Sajnos a vékony jégre is ráment, és beszakadt alatta. Kacori Dani segítségére sietett és megmentette.

**Szabó Bence, 2. osztály,
Nikola Đurković iskola,
Bácsfeketehegy**

Elemér póruljárt

Elemér először látogatott el a tóhoz. Bátran korcsolyázott a jégen. Elemér nem ismerte a tavat, így nem tudta, hol veszélyes a jég. A vékony jég beszakadt alatta. Elemér póruljárt, vízbe esett.

**Farkas Anna, 2. osztály,
Nikola Đurković iskola,
Bácsfeketehegy**

Robot

Hol volt, hol nem volt, ha hiszitek, ha nem, van nekem egy robotom, aki hőembert készít.

Szép téli este volt. Esett a hó és minden fehér volt körülöttem. Néztem a hópelyheket az ablakból. Olyan szépen szálingóztak, hogy álomba merültem. Az utolsó dolog, amit hallottam, Toti volt, a testvérem játékrobotja. Aztán egyszer csak ott volt mellettem, és velem együtt szaladt a hóban. Gyors volt és csintalan. A hóba huppant, hempergett, majd egy nagy hőembert csinált. A hőembernek az orra egy sárgarépa lett, szénből lett a szeme, a mama régi lábasa lett a kalapja, és apukám öreg sálja melegítette. Együtt élveztük a tél varázsait.

Nem hiszitek el? Azt hiszitek, hogy álmodtam?

**Bán Léna, Becsei Krisztina,
Moša Pijade iskola, Torontálvásárhely**

A kedvenc állatom

A kutya

Az én kutyámat Pufinak hívják. Fekete a szőre és barna a szeme. Nagy termetű, hosszú a lába, és van egy fehér folt mindkét lábán. Az idén lesz két éve, hogy a testvérem

Szárnybontogató

találta. Kis fekete gombóc volt, ezért neveztük el Picinek. Néha idegesítő, mert ugatja a csirkéket, ha az ő területén járnak. Az idegeneket is megugatja. Ha nem volna bezárva, megharaphatna valakit. Amikor kiengedem, futkározik, mint egy nyúl. A labdát is kedveli, mert pattog. Most kevés időt tudok vele tölteni.

Remélem, ha szünet lesz, hosszabb ideig tudok vele játszani.

**Surinya Csenge, 3. osztály,
J. J. Zmaj iskola, Törökkanizsa**

Az én kedvenc állatom

Az én kedvenc állatom a macska. A neve Pisz.

Pisz az utcáról került mihozzánk, én találtam rá. Ült és nyávogott. Amikor hazahoztuk, a supába tettem. Azóta Pisz a legjobb barátom. Egyszer hajmeresztő kalandja lehetett. Vagy meg-dobálták sárral, vagy beleesett egy pocsolóba. Mert úgy állított be hozzánk, hogy csupa sár volt. Bevittük, és amíg az ágyában szundikált, addig én letöröltem félig vizes szivaccsal, de aztán tovább nem engedte, ugyanis a macskák nem szeretik a vizet.

Én azért szeretem Piszt, mert ő a legjobb barátom.

**Molnár Anna, 3. osztály,
Cseh Károly iskola Ada**

Háziállatom

Az én kedvenc háziállatom a kutyám. Fajtája komondor, a neve Bundás.

Ő hatéves. Nagytestű, hosszú, fehér, göndör szőre van. Mindennap, amikor jövök haza az iskolából, farkát csóválva szalad elélem. Hangosan ugat, lefekszik a földre, alig enged be az ajtón. Nyáron, meg máskor is, amikor jó idő van, mindennap kimegyek hozzá, rugdosom neki a labdát. A játék vége felé nyelvét lógatva fekszik le a földre. Azt is nagyon szereti, amikor apukám megy ki a kertbe, ilyenkor mindkettőnket kienged. Akkor összeviszsa rohangál, lepisil minden fát és bokrot. Télen, amikor esik a hó, mindig kimegyek, hóembert építek, ő pedig túrja a havat. Nagyon tetszik neki a fehér táj, gyakran elkóborol, alig találom meg, mert elveszik a sűrűn hulló hóban.

Azért ő a kedvenc kutyusom, mert nagyon jó, erős házőrző, nem enged be senkit, hogy megvédjen minket, és nagyon jól lehet játszani vele.

**Orcsik Dorka, 3. osztály,
Cseh Károly iskola Ada**

Kutyám, macskám

Gere Gréta, 1. osztály,
Petőfi Sándor iskola, Zenta

Tóth Melitta, 1. osztály,
Sonja Marinković iskola, Szentmihály

Nagy Emese, Hófehérke óvoda, Zenta

Varga Viola, 1. osztály,
József Attila iskola, Újvidék

Fodor Kevin, 4. osztály,
Kárász Karolina iskola, Horgos

Farkas Anna, 2. osztály,
Nikola Đurković iskola, Bácsfeketehegy

Jelmezötletek

**Pobrányi Alekszandra, 2. osztály,
Nikola Tesla iskola, Topolya**

**Tímár Gergő, 1. osztály,
Jovan Mikić iskola, Szabadka**

**Tóth Melitta, 1. osztály,
Sonja Marinković iskola, Szentmihály**

**Pakai Andrej, 2. osztály,
Szervó Mihály iskola, Muzslya**

**Harmat Vivien, 1. osztály,
Jovan Mikić iskola, Szabadka**

**Tripolszki Rita, 2. osztály,
Sever Đurkić iskola, Óbecse**

Kisszínház

Kényeske

(A színen asztal és még valamicske bútor. Anya csészével a kezében követi hétéves gyerekét; kínálja a tejet, de a gyerek szökik előle.)

Anya: Fogjad már ezt a bögrét, gyerekem, igyál egy kicsit!

Kényeske: Nem fogom.

Anya: De mért nem fogod, aranyom?

Kényeske: Azért.

Anya: Igyál belőle egy kicsit, szépségem. Csak egy kicsit, hogy megnőj!

Kényeske: Azért se akarok megnőni.

Anya: Hát jól van, ha nem akarsz megnőni, akkor mindig anyunak a kisfia maradsz.

Kényeske: Hogyis ne! Kisfia! Hogy aztán mindig csak igyam a tejet?

Anya: Ugyan igyál már néhány kortyot! Hogy leszel másképp katona?

Kényeske: Igen? Hogy leessek a lóról?

Anya: Dehogyan esel le róla!

Kényeske: Azért is leesek.

Anya: Ugyan, kisfiam, miért vagy ilyen? Igyál egy kis tejet. Tudod-e, hogy ez annak a tarka tehénnek a teje, amit egyszer falun láttunk?

Kényeske: Igen, mert te mindig csak a tarka tehénnek a tejét kínárod.

Anya: De hát az nem mindegy, csillagom?

Zoran: (jön) Jó reggelt! Szia, Vlado!

Anya: No jó, itt a Zoran, majd ő megissza mindet. Ő szereti a tejet.

Kényeske: Bánom is én, igya!

Zoran: (az anyához) Mi ez?

Anya: Tej Vladónak. Nem akarja meginni. Nesze, idd meg te.

Kényeske: Hát csak igya!

Zoran: (fogja a csészét, és megissza a tejet)

Kényeske: (elsírja magát). Jaj, megitta a tejemet. Nem is akarok megnőni. Nem is akarok katona lenni, meg semmi. Jajj!

Dušan Radović (Fehér Ferenc ford.)

Csak türelem...

Tanító bácsi: Mondd meg nekem, Kele Jancsi, ha otthon három körte van az asztalotokon, s jön a Böske húgod és megeszik egyet, hány marad még?

Jancsi: Marad még három testvérem.

Tanító bácsi: Nem a testvéredet kérdeztem, Jancsi, hanem hogy hány körte marad még ott az asztalon.

Jancsi: Nem marad egy se, mert a Böske mind a hármat megeszi.

Tanító bácsi: Nem értetted meg, Jancsi. Nem igazi körtéről van szó. Csak gondoljuk, hogy az asztalotokon három körte van.

Jancsi: Azt rosszul gondoljuk, mert nincs nálunk körte egy mákszem se. Nem is volt.

Tanító bácsi: Ide figyelj, Jancsi! Én csak azt úgy mondom, hogy nálatok három körte van. Igazából nincs ott egy se. Ebből a három körtéből, amely a valóságban nincs ott, megeszik Böske egyet. Mennyi marad?

Jancsi: Egy se, mert a valóságban nincs ott egy se.

Tanító bácsi: De ha a valóságban mégis volna ott három körte, és te látnád, hogy a Böske megeszik egyet, mennyi maradna még ott?

Jancsi: Egy se, mert a többi megenném én!

Gárdonyi Géza

Virágos széljelző

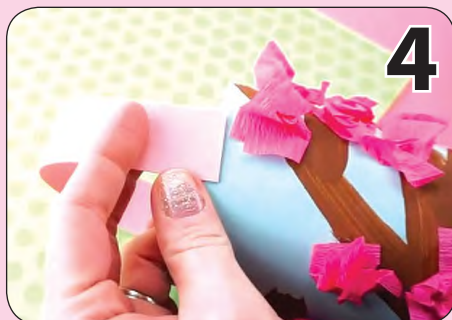
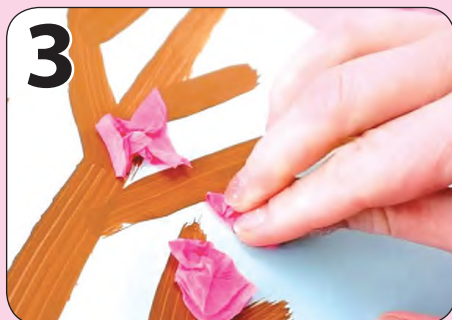
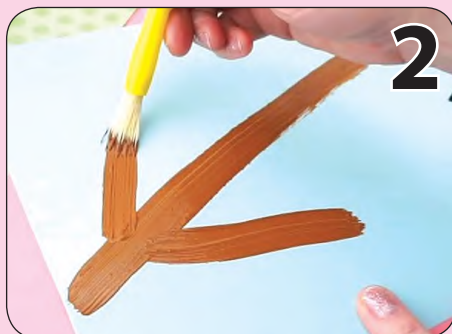
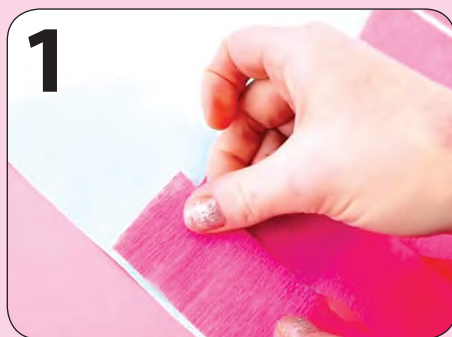

A temperával rajzold meg a papírra a fa ágait, és várd meg, hogy megszáradjon. Ezt követően a papír másik felére ragasz hosszú csíkokat, amit krepp-papírból vágtal ki. Majd apró kis kreppvirágokkal díszítsd ki az ágakat. Ha ezzel is megvagy, erősebb ragasztóval vagy tűzőgéppel (Kérd felnőtt segítségét!) alkoss hengert a papírból. Hogy fel is tud akasztani, ragassz rá akasztót papírból.

Kellékek:

- papír
- krepp-papír
- ragasztó
- tempera
- olló
- ecset

Szó móka

Bújj be, béka, a bokorba,
erre lépdél a gólya,
ha rád talál hosszú csőre,
nem méggy többet esküvőre.

(Népi mondóka)

Megtalálod a versben a következő szavak párját?

arra – _____

rövid – _____

kevesebbet – _____

**Mit énekelhetnek a gyerekek?
Ha tudod, írd a vonalra, és éneked el!**

_____, _____, zöld ág,

zöld _____ !

Nyitva _____,

csak _____ rajta!

Jegenyefa ingó-bingó,
odaül az ázott holló,
teregeti csapzott tollát,
keserüli holló-voltát

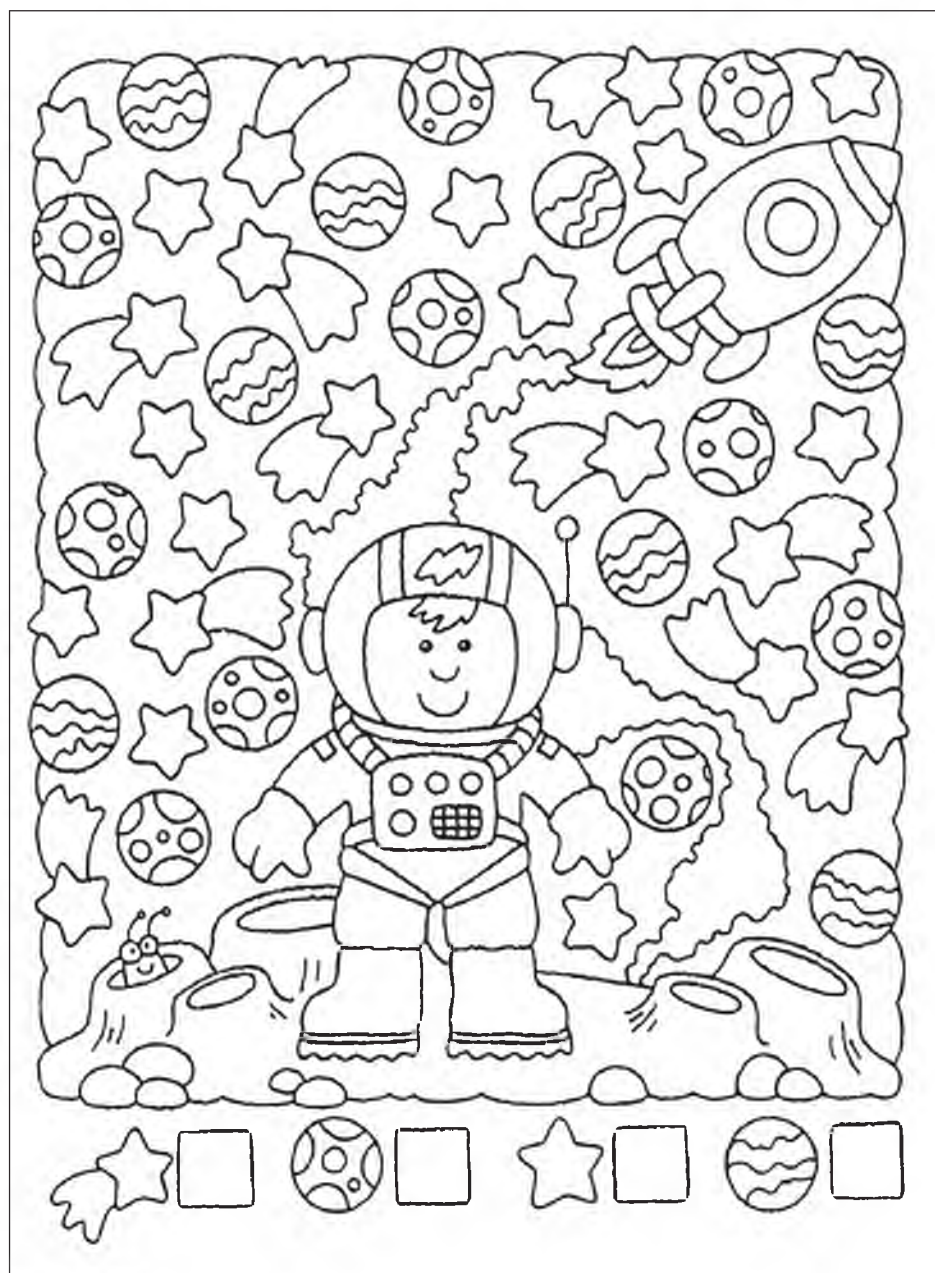
Weöres Sándor: Magyar etűdök (részlet)

Másold le a versből azokat a szavakat, amelyekben
hosszú mássalhangzót jelölő betűket találsz!

Színezz és számolj!

Hét különbség rejtőzik a képen. Keresd meg mindet!

A fülemüle

A fülemüle vagy csalogány a rigófélék családjába tartozik. Vonuló madár, a telet Afrika trópusi tájain tölti. A fülemüle gazdag aljnövényzetű lomberdők szélén, folyókat kísérő fűznyár ligeterdőkben, nagy bokrosokban, parkokban, öreg temetőekben telepszik meg elsősorban.

A fészket a tojó építi, a hím énekelve kíséri eközben. A száraz levelekből álló fészkek talajon épül, általában bokrok alatt, borostyán között. Rendszerint 4–6 tojást rak, amelyeken a tojó egyedül kotlik. Az első hím fülemülék április derekán érkeznek, és azonnal területfoglalásba kezdenek: énekükkel jelölik ki területük határát, és próbálják a zeneértő tojókat elcsábítani. Bokrok mélyén, alacsonyabb fák ágain énekelnek, és csalogatják a tojókat, illetve igyeksenek távol tartani a többi hímet.

Az éneklés május első felében éri el a csúcspontját, utána már a fiókák nevelése foglalja le a hímeket. A fiókák még röpképességük elérése előtt szétugrának a talajon, ahol a szülők tovább etetik őket. Ebben az időszakban még csak gyengén tudnak repülni, a közelben bujkálnak. Négyhetes korukban válnak önállóvá. Szeptember végére az utolsó fülemülénk is útnak indulnak Afrika felé. A fülemülék talajon mozgó rovarokat, pókokat, csigákat, férgeket fogyasztanak.

Érdekességek

– A fülemüle gégéje négy különböző hangot tud kiadni egyszerre, beleértve ebbe a zenei szempontból tökéletes akkordokat is.

– Andersen Fülemüle című meséjéből Sztravinszkij írt operát, amelyhez természetesen a fülemüle énekművészetéből nyert ihletet.

– 1924-ben, a rádió hőskorában, Angliában közvetítettek egy szabadtéri koncertet, amelyen fülemülék éneke szólt csellókíséréssel.

– A fülemüle különlegessége, hogy más énekesmadaraktól eltérően éjszaka is énekel, s ez a jellemvonása a szerelem jelképévé tette.

Weöres Sándor

Fülemüle

Fülemüle, fülemüle, gyönyörű madár,
szólal, szólal, szólal már.

Pittyen a fészek, zörren az ág,
moccan a hegyeken a hajnali láng.

Jegenyefa-jegenyefa-jegenyefa-lánc,
sima út szélén kettős ránc.

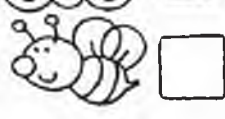
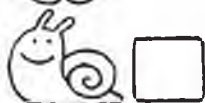
Denevér, bak-egér, északi szél,
kondul az óra, megszöktél,

három mérföld és egy fél
hosszú hajamba mért téptél?

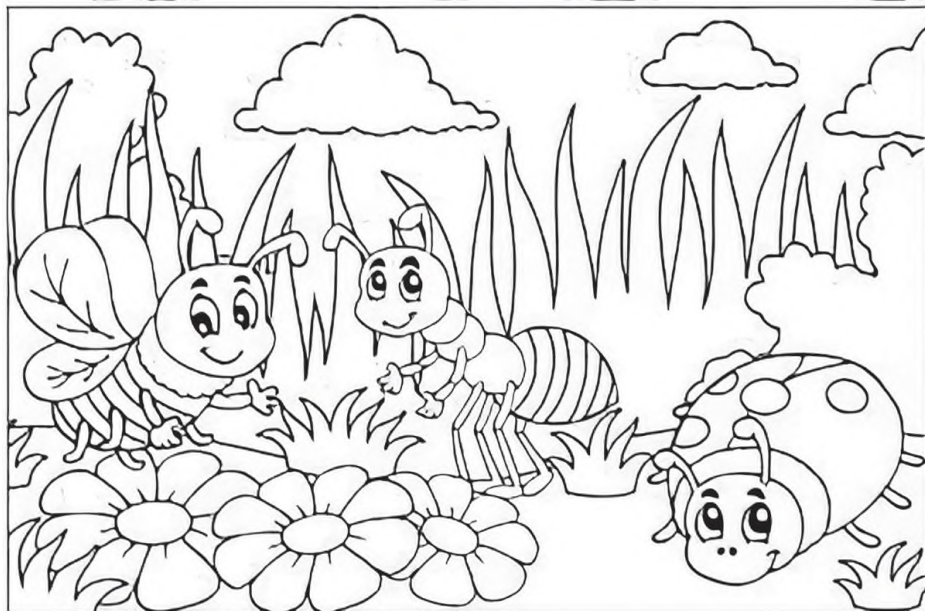
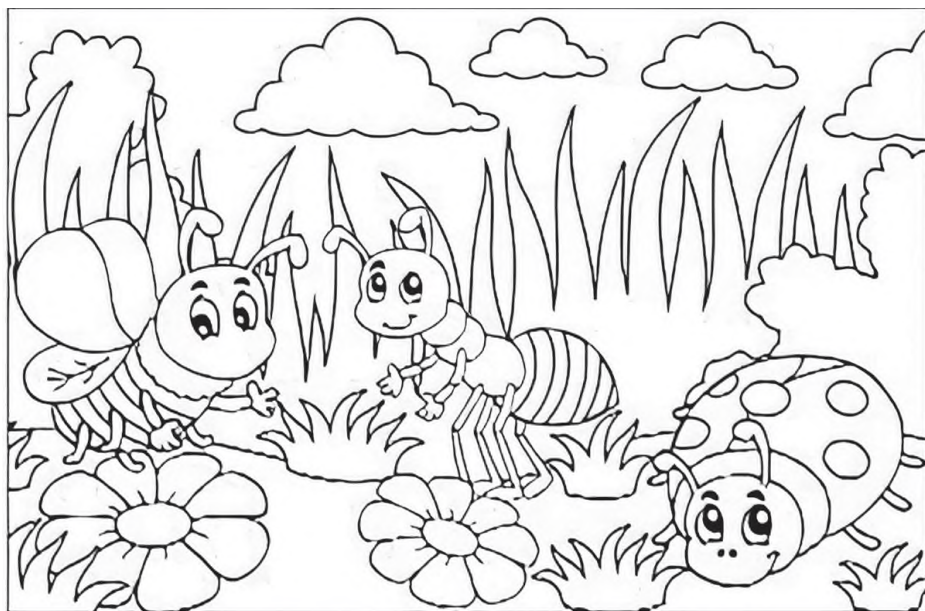
Fülemüle, fülemüle, gyönyörű madár,
hallgat, hallgat, hallgat már.

Színezz és számoldj!

Hét különbség rejtőzik a képen. Megtalálod?

Szoftverfejlesztő

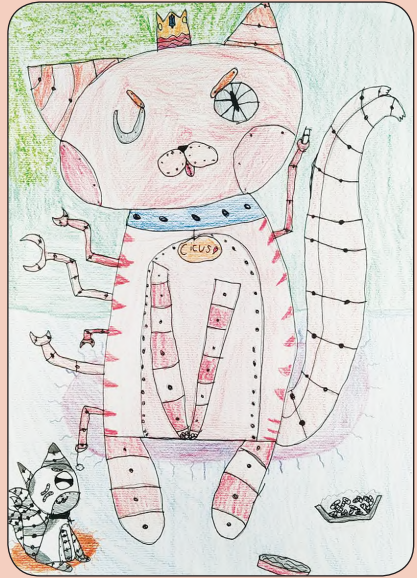
Tudom én már, mit csinállok:
szoftverfejlesztőnek állok.
Lesz majd három monitorom,
a széket odatolom,

búcsút intek minden nyugnek,
nyomkodom a billentyűket.
Mozi, színház? Másnak hagyom,
nekem mindig van programom.

Kódot írok, mint a kémek,
számítógépül beszélek.
Kitalálsz egy jó kis tervet,
elmondom a kompjúternek.

Így fejleszték szoftvert, sokat,
telefonra játékokat,
GPS-t a kocsitokba
(belefér egy kicsi tokba),

szimulálhatsz helikoptert,
hogyha írok neki szoftvert,
határt csak a képzelet szab!
És egész nap gépezek csak.

Robotcica
Noszkovity Lejla, 4. osztály,
Október 10. iskola, Szabadka

Robotmadár
Bubori Márk, 4. osztály,
Október 10. iskola, Szabadka

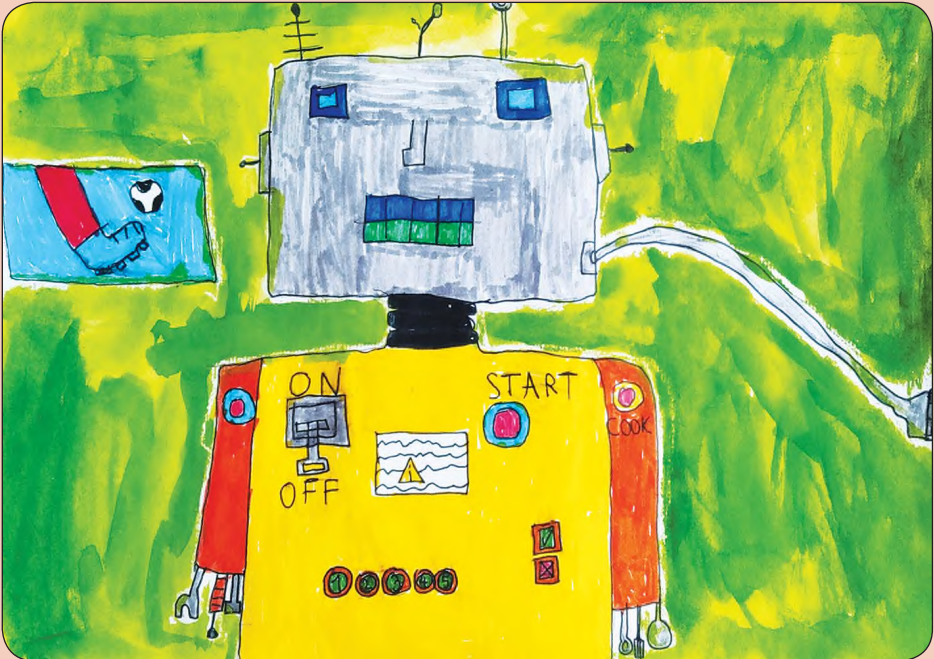

Varró Dániel

Robotikai mérnök

Szenvedéllyel
égek a robotika,
égek a robotika iránt épp.
Mit ne mondjak,
izgat a robotika,
izgat a robotika kiváltképp.
Mert ez a szakma tök izgi,
robotokat tanítani focizni!
Távírányítgatni csak ide-oda
annyira baromira
imádnék!

Szenvedéllyel
égek a robotika,
égek a robotika iránt épp.
Bárcsak én is orvosi robotokat
meg kutyarobotokat csinálnék!
Nem tanítottam hiába,
nézd, pacsit ad nekem a lába!
Mit ne mondjak,
izgat a robotika,
izgat a robotika
világa

Robotok

Pechó Szabolcs, 4. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

Űrkavalkád

Keress meg a lenti elemeket, és színezd ki!
Megtalálod az űrhajóst?

Virágkavalkád

Keressd meg a lenti elemeket, és színezd ki!

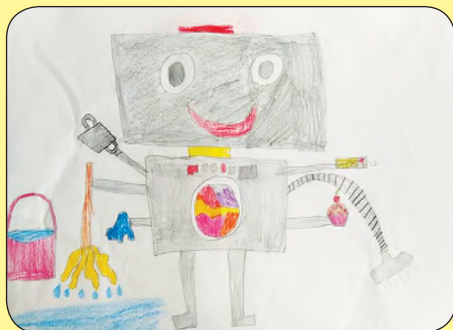
Robotok

**Farkas Andrej, 1. osztály,
Jovan Mikić iskola, Szabadka**

**Radaković Máté, 1. osztály,
Jovan Mikić iskola, Szabadka**

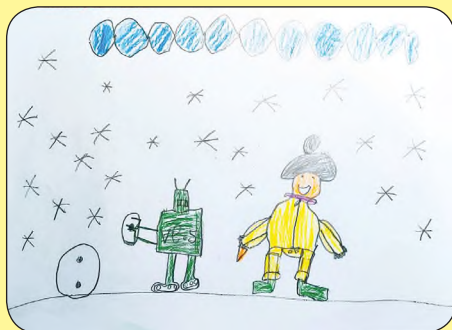
**Bóbán Csenge, 2. osztály,
Sever Đurkić iskola, Óbecse**

Papp Ákos, 4 éves, Zentagunaras

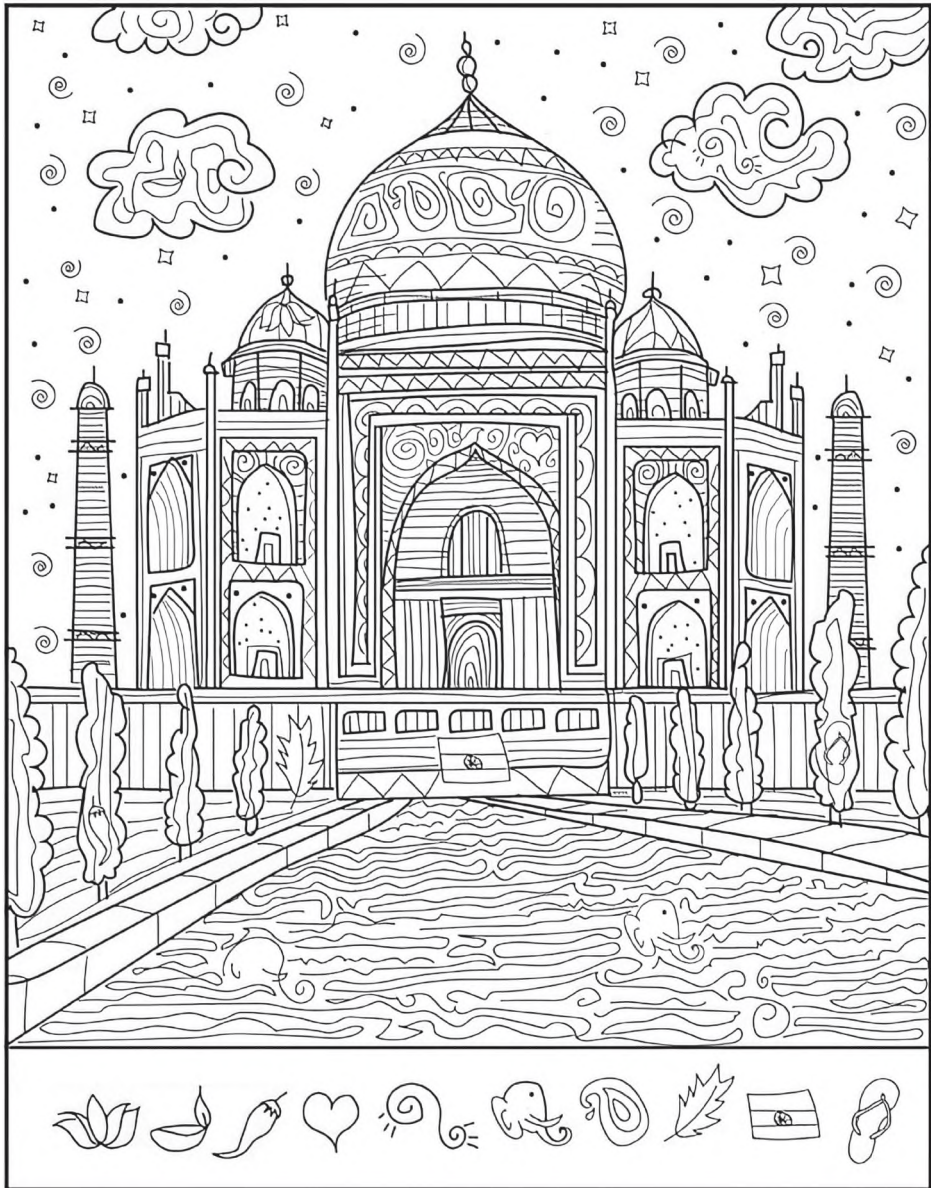

**Balogh Zoltán, 2. osztály,
Nikola Tesla iskola, Topolya**

**Bednarik Bertalan, 1. osztály,
Csáki Lajos iskola, Topolya**

Keresd meg a lenti elemeket a képen!

Hol vagy, tavasz?

Füstös Léna, 3. osztály,
J. J. Zmaj iskola, Szenttamás

Zsoldos Attila, 2. osztály,
Thurzó Lajos iskola, Zenta

Bajusz Bianka, 2. osztály,
Thurzó Lajos iskola, Zenta

Bosnyák Dániel, 1. osztály, Nikola
Đurković iskola, Bácsfeketehegy

Nagy Emese, Hófehérke óvoda, Zenta

Borbély József, 1. osztály,
Nikola Đurković iskola, Bácsfeketehegy